

நீங்கள் உங்கள் வெள்ளைக்கல் பரணியை உடைத்திருக்கிறீர்களா?¹

மத். 26:6-13; மாற். 14:3-9;

யோவா. 12:1-8, ஒரு ஆழ்ந்த கண்ணோட்டம்

ஒருவேளை, மத்தேயு 26, மாற்கு 14 மற்றும் யோவான் 12 ஆகிய அத்தியாயங்களில் பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது போன்று சில நிகழ்ச்சிகள் செய்ததுபோல், ஒரு சில நிகழ்ச்சிகளே இயேசுவின் இருதயத்தை மிகவும் தொட்டிருக்கலாம். சிலுவையானது சில தினங்களுக்கு அப்பால் இருந்த தாலும் அவரது இருதயம் ஏற்கனவே கனத்திருந்ததாலும் அவர் மிகவும் நெகிழ்வடைந்து இருக்கலாம். ஒருவேளை அவர் தமது விரோதிகளின் வெறுப்புணர்வு (மாற். 14:1, 2) மற்றும் அந்த வேளையில் காண்பிக்கப்பட்ட அன்பு ஆகிய இரண்டிற்கும் இடையில் இருந்த முற்றான நேர்மாறினால் தாக்கப்பட்டிருந்து இருக்கலாம். அவர் தமது வாழ்நாள் முழுவதையும் கொடுத்தலில் செலவிட்டு எந்த மதிப்பும் காண்பிக்கப்பட்டிராது இருந்தபடியினால் பாதிக்கப்பட்டும் இருந்திருக்கலாம். காரணம் எதுவாக இருந்தாலும், கிறிஸ்து தமது ஊழியத்தில் மிகவும் அதிகப்படியான புகழ்ச்சியை வெளிப்படுத்தும்படி தூண்டப்பட்டார்.

சிலர், “கடைசி இரவு உணவிற்குச் சற்றே முன்னதாக”² நடந்தது என்று அழைத்துள்ள வேளையில் இந்த நிகழ்ச்சி நடைபெற்றது. நாம் கடைசி இராவுணவைப் பற்றிக் கேள்விப்பட்டுள்ளோம்; நாம் இராவுணவுக்குச் சற்றே முன்னதாக நடந்ததைப் பற்றியும் அறிவது அவசியமாக உள்ளது. இவ்விரண்டுமே ஒரு நினைவை அடக்கியுள்ளன. கடைசி இராவுணவின்போது, இயேசு கர்த்தருடைய பந்தியை ஏற்படுத்தி, “என்னை நினைவுகூரும்படி இதைச் செய்யுங்கள்” என்று கூறினார் (லூக். 22:19). கடைசி இராவுணவுக்குச் சற்றே முன்னதாக நடந்த இந்த நிகழ்ச்சியில், கிறிஸ்து “இந்தச் சவிசேஷம் உலகத்தில் எங்கெங்கே பிரசங்கிக்கப்படுமோ அங்கங்கே இவளை நினைப்பதற்காக இவள் செய்ததும் சொல்லப்படும்” என்று கூறினார் (மாற். 14:9).

இந்த வேளையில் நீங்கள், சவிசேஷ விவரங்களில் மிகவும் அழகிய

வரலாறுகளில் ஒன்றான, இயேசுவை மரியாள் அபிஷேகித்தலின் நிகழ்ச்சியை யூகித்திருப்பீர்கள். முதலில் நாம் இதன் பாத்திரங்களையும் சூழ்நிலையையும் மனதிற்குக் கொண்டுவருவோம்; பின்பு இதை நடைமுறைப்படுத்துவோம். இந்த நிகழ்ச்சி பற்றிய மாற்குவின் விவரத்தை நாம் அடிப்படையாகக் கொண்டு படிப்போம்,³ ஆனால் துணை விவரங்களுக்கு நாம் யோவான் சுவிசேஷ விவரத்திற்கும் செல்லுவோம்.⁴

[சுவிசேஷ] விவரம்

இவ்வரலாறு, “அவர் பெத்தானியாவில் குஷ்டரோகியாயிருந்த சீமோனின் வீட்டிலே போஜன பந்தியிருக்கையில் ...” என்று தொடங்குகிறது (மாற். 14:3அ). இயேசு பஸ்கா பண்டிகைக்காக எருசலேமுக்கு வந்திருந்தார். யோவான் சுவிசேஷத்தின்படி, “பஸ்கா பண்டிகை வர ஆறுநாளாக்கு முன்னே” இது நடைபெற்றது (யோவா. 12:1). கிறிஸ்து தமது வழக்கப்படி, எருசலேமிற்கு மேற்கே இரண்டுமைல்கள் தொலைவிருந்த பெத்தானியா என்ற அந்தச் சிற்றூரில் சற்றே காலத்தைச் செலவிட்டார்.

அவர் பெத்தானியாவில் இருந்தபோது, வழக்கமாக மரியாள், மார்த்தாள் மற்றும் லாசரு ஆகியோரின் வீட்டிற்குச் செல்லுவதுண்டு (லூக். 10:38; யோவா. 11:1, 5; 12:1ஐக் காணவும்); ஆனால் இந்த வேளையில், “தொழுநோயாளியாயிருந்த சீமோன்” ஒரு விருந்திற்கான அழைப்பை விடுத்தார். சீமோன் தொழுநோயிலிருந்து சுத்தமாக்கப்பட்டிருந்தார் என்று நாம் பாதுகாப்பாக யூகிக்கலாம்; அந்த நோயினால் இன்னமும் பாதிக்கப்பட்டிருந்த ஒருவருடன் மக்கள் உணவு உண்ணாதிருந்தனர். சீமோன் இயேசுவால் குணமாக்கப்பட்டிருந்தார் என்பதில் சந்தேகமில்லை. உணவு வேளையின்போது அங்கிருந்தவர்களில், மரியாளைக்குரிய விருந்தினராக லாசரு இருந்தார் என்பது உறுதி (யோவா. 12:2); மார்த்தாள் (வழக்கம் போல) பரிமாறிக் கொண்டிருந்தாள் (யோவா. 12:2; லூக். 10:40ஐக் காணவும்); மரியாள் (யோவா. 12:3); மற்றும் கிறிஸ்துவின் சீஷர்கள் (மத். 26:8) ஆகியோரும் இருந்தார்கள்.

காட்சியை உருவகப் படுத்திக் கொள்ளுங்கள்: விருந்தினர்கள் தாழ்வான ஒரு மேஜையைச் சுற்றிச் சாய்ந்தமர்ந்து (மாற். 14:3ஆ), தங்கள் இடது முழங்கைகளின்மீது சாய்ந்து, தங்கள் வலது கைகளினால் உணவுண்டு கொண்டிருந்தனர். இந்த விருந்தின்போது, ஒரு வேளையில், சீமோன் தான் கர்த்தரால் குணமாக்கப்பட்டது பற்றிக் கூறி, தமது கைகளை அங்கியிலிருந்து வெளியே எடுத்துத் தாம் சுத்தமாக இருந்ததைக் காண்பித்திருக்கலாம், ஒரு காலத்தில் தொழுநோயினால் பிடிக்கப்பட்டிருந்த அந்த உறுப்பில் இப்போது உறுதியான மாம்சம் இருந்தது. இருப்பினும் லாசருவே மனதில் மிகவும் பதிகின்ற உரையாளராக இருந்திருக்க வேண்டும். “மரித்தோரில் இருந்து உயிர்த்தெழுதல் என்பது எப்படியிருக்கும் என்று நான் உங்களுக்குச் சொல்லுவேன்!” என்று இவர் அறிவித்திருக்கலாம். ஒருவேளை இவர் மரித்தலின் பெருந்துன்பத்தையும் இருள் தன்னை மூடியதையும் கூறியிருப்பார்.⁵ “ஆனால் பின்பு, தூரத்தில் இருந்து,

‘லாசருவே வெளியே வா’ என்று அழைத்த ஒரு குரலைக் கேட்டேன் [யோவா. 11:43], மற்றும் ஜீவனானது எனது உடலுக்குள் மறுபடியும் அலையாகப் பாய்ந்து வந்தது!” என்று இவர் கூறியதை என்னால் கேட்க முடிகிறது. லாசரு தமது உடலில் பிணத்தைச் சுற்றும் துணிகள் மூடிய நிலையில், கல்லறையிலிருந்து எவ்வாறு தத்தி தத்தி நடந்து வந்தார் என்பது பற்றி அவர்கள் நினைவுகூருகையில், அந்த அறைமுழுவதும் சிரிப்பு நிறைந்திருக்கும். அது எவ்வளவு அற்புதமான ஒரு மாலைப் பொழுதாக இருந்திருக்க வேண்டும்!

இவை யாவும் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்தபோது, மரியாள் - அமைதியான மரியாள் - கவனித்துக் கொண்டிருந்தாள். இவள் மார்த்தாளுக்கு உதவி செய்து கொண்டு இருந்திருக்கலாம் (லூக். 10:40ஐக் காணவும்), ஆனால் இவளது கவனம் கர்த்தர்மீது குவிக்கப்பட்டிருந்தது. இவளது இருதயத்தில் அன்பு பெருக்கெடுத்து ஓடியது. இவள் தனது சகோதரரின் உயிரைத் திருப்பிக் கொண்டு வந்திருந்த தனது நண்பருக்குத் தனது மதிப்பை வெளிப்படுத்த விரும்பினாள். ஒருவேளை இவள் வார்த்தை களைக் கொண்டு உரைப்பதில் திறமையற்றவளாக இருந்திருக்கலாம்; இவள் தனது உணர்வை எவ்வாறு வெளிக்காண்பிக்க இயலும்? ஒரு சிந்தனை வந்தது: சற்றுத் தொலைவில் ஒரு அலமாரியில் விசேஷித்த வைபவத்திற்காக வைக்கப்பட்டிருந்த “களங்கமில்லாத நளதம் என்னும் தைலத்தில் ஒரு இராத்தல்” அடங்கியிருந்த “வெள்ளைக்கல் பரணி” ஒன்று இருந்தது (மாற். 14:3; யோவா. 12:3).

நளதம்⁶ என்பது விலையுயர்ந்த, இளஞ்சிவப்பான தைலம் ஆகும், இது இந்தியாவில் இருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்டது, இது எண்ணெய் மற்றும் ஒரு அரிய வகைத் தாவரத்திலிருந்து வடித்து எடுக்கப்பட்ட வாசனைத் திரவியம் ஆகியவற்றின் கலவையாக இருந்தது. இது அடக்கம் செய்வதற்கு ஆயத்தம் செய்யும்போது, பொதுவாகப் பயன்படுத்தப்பட்டது.⁷ மரியாள் பயன்படுத்திய இந்தத் தைலம், ஒரு வெள்ளைக்கல் பரணியில் பாதுகாப்பாக வைக்கப்பட்டிருந்தது. வெள்ளைக்கல் என்பது மேற்கு எகிப்திலிருந்து இறக்குமதி செய்யப்பட்ட விலையுயர்ந்த வெள்ளைச் சலவைக்கல்லாகும்.

அந்தப் பரணியிருக்குமிடத்திற்கு ஓடிய மரியாள், அதைத் தனது கைகளில் பத்திரமாக எடுத்து, விருந்து நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த அறைக்கு அதைக் கொண்டுவந்தாள். மரியாள் “அதை உடைத்து” (மாற். 14:3) கர்த்தரை அபிஷேகம் செய்யத் தொடங்கியபோது, உதடுகள் யாவும் மெளனமாகி, உரையாடல் நின்று போயிருந்திருக்கும். அந்தப் பரணியின் மூடியைத் திறந்து ஒரு சில துளிகளை அவள் இயேசுவின் தலையில் விழச் செய்திருந்தால், அங்கிருந்தவர்கள் திகைப்படைந்து இருக்கமாட்டார்கள் (லூக். 7:46ஐக் காணவும்), ஆனால் அவள் அந்தப் பரணியை உடைத்து அழித்தாள்.⁸ அவளது அன்பு மற்றும் பாராட்டுதலின் வெளிப்பாட்டில் அவள் எதையும் மீதமாக வைத்திருக்கவில்லை.

மாற்கு சவிசேஷத்தின்படி, அவள் கிறிஸ்துவின் தலையில் அபிஷேகம் செய்தாள் (மாற். 14:3), அதே வேளையில் யோவான், அவள் அவரது பாதத்தில் அபிஷேகம் செய்தாள் என்று கவனித்துள்ளார் (யோவா. 12:3அ).

இன்றைய நாட்களில் நாம், அவள் அவரை “தலைமுதல் பாதம் வரை” அபிஷேகம் செய்தாள் என்று கூறலாம். பின்பு அவள் “தன் தலைமயிரால் அவருடைய பாதங்களைத் துடைத்தாள்; அந்த வீடு முழுவதும் தைலத்தின் பரிமளத்தினால் நிறைந்தது” (யோவா. 12:3ஆ).⁹

அந்த வேளையில், அவளது துடுக்குதனத்தினால் அமைதியாக்கப் பட்டிருந்தவர்கள் தங்கள் மொழிகளைக் கண்டறிந்தனர்:

அப்போது சிலர் தங்களுக்குள்ளே விசனமடைந்து: “இந்தத் தைலத்தை இப்படி வீணாய்ச் செலவழிப்பானேன்? இதை முந்நாறு பணத்துக்கு¹⁰ அதிகமான கிரயத்துக்கு விற்று, தரித்திரருக்குக் கொடுக்க லாமே” என்று சொல்லி, அவளைக் குறித்து முறுமுறுத்தார்கள் (மாற். 14:4, 5).

யோவான் சுவிசேஷத்தின்படி, இந்த விமர்சனமானது யூதாஸால் வழிநடத்தப்பட்டது (யோவா. 12:4, 5).

ஒரு பணம் [தினேரியம்] என்பது சாதாரண உழைப்பாளிக்கு ஒரு நாள் கூலியாக இருந்தது (மத். 20:2). முந்நாறு பணம் என்பது ஒரு உழைப்பாளி சுமார் ஒரு ஆண்டு முழுவதும் வேலை பார்த்து ஈட்டக்கூடிய பணமாக இருந்தது.¹¹ எவ்வகையில் கணக்கிட்டாலும், அந்தத் தைலமானது சுமார் ஆயிரம் டாலர்கள்¹² [சுமார் நாற்பத்து மூன்றாயிரம் ரூபாய்கள்] மதிப்புடையதாக இருந்தது! விமர்சித்தவர்களைப் பொறுத்தமட்டில் இது ஒரு பயங்கரமான வீண்செலவாக இருந்தது.

அவர்கள், தங்கள் கருத்துக்குக் கர்த்தர் ஒத்துச் செல்வார் என்று எதிர்பார்த்து இருந்திருக்கலாம். அவர், ஆடம்பரத்தை ஒழித்து, எளிய வாழ்க்கையை வாழ்ந்திருந்தாரே. வீணாக்குதலை அவர் உற்சாகம் குறையச் செய்திருந்தார்.¹³ மற்றும், அவர் ஏழைகளுக்குப் பரிவிரக்கம் காண்பித்தலை ஊக்கப்படுத்தியிருந்தார்.¹⁴ இயேசு அவளைக் கடிந்துகொள்வார் என்று அவர்கள் எதிர்பார்த்து இருக்கலாம். அதற்குப் பதிலாக அவர் அவளைப் பாராட்டினார்:

அவளை விட்டுவிடுங்கள்; ஏன் அவளைத் தொந்தரவு படுத்துகிறீர்கள்? என்னிடத்தில் நற்கிரியையைச் செய்திருக்கிறாள். தரித்திரர் எப்போதும் உங்களிடத்தில் இருக்கிறார்கள்,¹⁵ உங்களுக்கு மனதுண்டாகும் போதெல்லாம் நீங்கள் அவர்களுக்கு நன்மை செய்யலாம்,¹⁶ நானோ எப்போதும் உங்களிடத்தில் இரேன். இவள் தன்னால் இயன்றதைச் செய்தாள்; நான் அடக்கம் பண்ணப்படுவதற்கு எத்தனமாக, என் சரித்தில் தைலம்பூச முந்திக்கொண்டாள் (மாற். 14:6-8).

அவர்கள் அறிந்திராத சிலவற்றைக் கிறிஸ்து அறிந்திருந்தார்: அவர் தமது வேளை வந்திருந்தது என்பதை அறிந்திருந்தார் (யோவா. 12:23; 13:1; 17:1). ஒரு சில நாட்களில் தாம் ஒரு சிலுவையில் தொங்கப்போவதை அவர் அறிந்திருந்தார். மரியாள் தனது செய்கையின் அடையாளத்துவத்தைப் புரிந்துகொண்டிருந்தாள் என்பதில் நான் சந்தேகம் அடைகின்றேன். அவளைப் பொறுத்தமட்டில், அது அன்பு மற்றும் நன்றியுணர்வு ஆகியவற்றின் அகத்தூண்டுதலான வெளிப்பாடாக இருந்தது. ஆயினும் இயேசு,

ஒரு விசேஷித்த தனிச்சிறப்பைக் கண்டார்: அவள் அவரது உடலை அடக்கம் செய்விக்கத் தயார்ப்படுத்திக் கொண்டிருந்தார்.

இயேசுவின் மரணம் மற்றும் அடக்கம் ஆகியவற்றை சற்றே முன்னதாக நினைத்துப் பாருங்கள். அவர் சூரியன் மறைவதற்கு ஒரு சில மணிநேரங்கள் முன்னதாக, ஓய்வுநாள் தொடங்குவதற்குச் சற்றே முன்னதாக மரித்தார் (லூக். 23:54). அவரது உடலை அரிமத்தியா ஊர் யோசேப்பு, தனது கல்லறைக்கு எடுத்துச் சென்றார். அவரும் நிக்கொதேமுவும், அந்த உடலை அடக்கம் செய்வதற்கு அவசரமாகத் தயாரிப்புச் செய்தார்கள், ஆனால் அந்த வேலையைச் சரியாகச் செய்வதற்குக் கால அவகாசம் போதுமானதாக இருக்கவில்லை.¹⁷ இவ்விதமாக, அதைக் கவனித்துக் கொண்டிருந்த பெண்கள், ஓய்வுநாளுக்கு அடுத்த நாளிலே அந்தப் பணியை முடிக்கும் நோக்கத்துடன் (லூக், 24:1), “கந்தவர்க்கங்களையும் பரிமளதைலங்களையும் ஆயத்தப்படுத்தி” வைத்தார்கள் (லூக். 23:56). இருப்பினும், வாரத்தின் முதல் நாளிலே அவர்கள் கல்லறையை அடைந்தபோது, கர்த்தரின் உடல் அங்கிருக்கவில்லை (லூக். 24:2, 3); அவர் உயிர்த்தெழுந்திருந்தார் (லூக். 24:6). அவரது சரீரத்தை தக்கவகையில் அடக்கம் பண்ணத் தயார் செய்விக்க ஓய்வுநாளுக்கு முன்பாகவோ அல்லது பின்பாகவோ நேரம் இருக்கவில்லை - ஆனால் அது ஒரு பொருட்டல்ல. மரியாள் அவரது சரீரத்தை முன்னதாகவே அபிஷேகம் செய்திருந்தாள்.

கர்த்தர், “இந்தச் சவிசேஷம் உலகத்தில்¹⁸ எங்கெங்கே பிரசங்கிக்கப் படுமோ அங்கங்கே இவளை நினைப்பதற்காக இவள் செய்ததும் சொல்லப் படும் என்று மெய்யாகவே உங்களுக்குச் சொல்லுகிறேன்” என்று கூறி முடித்தார் (மாற். 14:9). சவிசேஷம் எல்லா இடங்களிலும் சென்றிருந்தது, ஆண்களும் பெண்களும் மரியாளின் அன்புப் பரிசைப் பற்றி வாசித்துள்ளார்கள். உடைக்கப்பட்ட அந்த வெள்ளைக்கல் பரணியின் சுகந்த வாசனையானது பெத்தானியாவில் இருந்த ஒரு வீட்டை மாத்திரமல்ல, ஆனால் உலகம் முழுவதையும் நிரப்பிற்று.

நடைமுறைப் பயன்பாடு

இந்த வரலாற்றிலிருந்து நாம் கற்றுக் கொள்ளக்கூடிய பாடம் என்ன? பல பாடங்கள் கருத்தாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. நாம் மூன்று பாடங்களைப் பற்றி ஆழ்ந்து சிந்திப்போம்.¹⁹ இவைகள் ஒன்றின்மீது ஒன்று கவிந்துள்ளன, ஆனால் இவை ஒவ்வொன்றும் விசேஷமாகக் குறிப்பிடத் தகுதியானவைகளே.

அன்பு என்பது நிறைவான பொருளாதாரத்தைக் காண்கிறது

முதலாவது, அன்பு செய்கின்றவர்கள் மட்டுமீறிய செலவில் நிறைவான பொருளாதாரத்தைக் காண்கின்றனர். இது ஒரு நேர்மாறான கருத்துப்போல் ஒலிக்கிறது: பொருளாதாரம் எவ்வாறு மட்டுமீறியதாக இருக்க முடியும்? எல்லா மட்டுமீறிய செலவிலும் சிக்கனம் இருப்பதில்லை, ஆனால் அதில் அன்பின் வெளிப்பாடுகள் இருக்க முடியும்.

நான் எதை அர்த்தப்படுத்துகின்றேன் என்பதைப் புரிந்துகொள்வதற்கு, சற்று நேரம் நீங்கள் இந்த வரலாற்றின் மையப்பாத்திரங்களை உங்கள் சிந்தையில் நேரெதிராக ஒப்பிடுங்கள்: மரியாள் மற்றும் யூதாஸ்.²⁰ இவ்விருவருமே கர்த்தரின் சீஷர்களாக இருந்தனர். இவ்விருவருமே அவருக்கு நெருக்கமானவர்களாக இருந்தனர். இவ்விருவருமே அவருடன் பேசியிருந்தனர் மற்றும் அவர் உரைத்தவற்றைக் கேட்டிருந்தனர். இருப்பினும், இவ்விருவருக்கும் இடையில் அடிப்படை வேறுபாடு ஒன்று இருந்தது: ஒருவர்/ஒருத்தி அவரில் அன்புகூர்ந்தார்(ள்), இன்னொருவர் அவ்வாறு செய்யாதிருந்தார். ஆகையால், ஒருவருக்கு/ஒருத்திக்கு, மட்டுமீறிய செலவு என்பது அன்பின் வெளிப்பாடாக இருந்தது; இன்னொருவருக்கு அது ஒரு வீணாக்குதலாக இருந்தது.

இது ஒரு வீணாக்குதலாக இருந்ததா? அந்தத் தைலத்தைக் கொண்டு மரியாள் வேறென்ன செய்திருக்கக் கூடும்? அவளை விமர்சித்தவர்கள் கூறியபடி, அதை அவள் விற்று அந்தப் பணத்தைத் தரித்திரருக்குக் கொடுத்திருக்கலாம். அது ஒரு மாண்புமிக்க செயலாக இருந்திருக்கும்; நாம் “தரித்திரரை நினைத்துக் கொள்ளும்படிக்கு” (கலா. 2:10) கூறப்பட்டுள்ளோம். இருப்பினும் கடைசியில், நிலைத்திருக்கக் கூடிய விளைவு என்னவாக இருக்கும்? இயேசு கூறியபடி நாம், “தரித்திரரை எப்போதும் கொண்டுள்ளோம்.” மீண்டுமாக, அவள் அந்தத் தைலத்தை தனக்கென்றோ அல்லது தனது குடும்பத்தினருக்கென்றோ வைத்திருக்கலாம். அதை நம்மில் சிலர் பின்வருமாறு தர்க்கம் செய்கின்றோம்: “எனக்குப் பல தேவைகள் இருக்கும்போது, நான் எதற்காக எனது உடைமைகளைப் பிறருக்குக் கொடுக்க வேண்டும்? அடுத்த வீட்டில் இருக்கும் சீமோன் ஒரு புதிய இரதத்தை வைத்துள்ளார், என்னுடைய இரதமோ மூன்று ஆண்டுகள் பழையதாக இருக்கிறது! எனக்கு உண்மையிலேயே ஒரு புதிய இரதம் தேவைப்படுகிறது!” அவள் அந்த நளதத்தை பயன்படுத்தாமல் மற்றும் எவரையும் ஆசீர்வதிக்காமல், தனக்காகப் பத்திரப்படுத்தி வைத்திருக்கலாம். இந்த விருப்பத் தேர்வுகளில் எதையாவது ஒன்றை அவள் முடிவு செய்திருந்தால், உலகம் தன்னிலே தரித்திரர்களைக் கொண்டதாகவே இருந்திருக்கும். நம் எல்லாரிடமிருந்து, சுயநலமற்ற அன்பிற்கான ஏவுதல் பெற்ற ஒரு முன்மாதிரி களவுசெய்யப்பட்டிருக்கும்.

உங்கள் வாழ்வில் ஒரு விசேஷித்த நிகழ்ச்சியை நீங்கள் ஒரு கணம் சிந்தித்துப் பாருங்கள். உங்கள் மனதில் எதையாவது கொண்டுள்ளீர்களா? அப்படியென்றால், அது உங்களைச் சுற்றிலும் உள்ளவர்கள் ஒவ்வொருவரும் வலிவார்ந்த வகையில் செயல்முறைப்படும் நேரமாக இல்லாதிருக்கலாம்: “நான் இப்போதுதான் ஒரு சில உடைமைகளை ... அல்லது ஒரு வர்க்கத்தை ... அல்லது ஒரு பசுவை விற்றுப் போட்டேன் மற்றும் நான் அந்தப் பணம் முழுவதையும் வங்கியில் இடப்போகின்றேன், அதிலிருந்து எனக்கு வட்டி கிடைக்கக் கூடும்!” இது ஏறக்குறைய, யாராவது ஒருவர் அவளது (அல்லது அவரது) கண்களில் கண்ணீருடன், “நீங்கள் அதைச் செய்திருக்கக் கூடாது; நீங்கள் உண்மையிலேயே அதைச் செய்திருக்கக் கூடாது” என்று கூறும் வேளையாக உள்ளது.²¹

உங்களில் சிலர், உங்கள் பிள்ளைகளைப் பள்ளிக்கு அனுப்புவதற்காக, விலையுயர்ந்ததாக இருப்பினும் உங்கள் வெள்ளைக்கல் பரணியை உடைத் திருக்கின்றீர்கள்.²² கடந்த காலத்தில், ஆண்களும் பெண்களும், கர்த்த ருடைய சபை கூடிவரும் கட்டிடங்களைக் கட்டியெழுப்புவதற்காக, ஒரு தியாகமாக இருந்தபோதிலும் தங்கள் வெள்ளைக்கல் பரணிகளை உடைத் திருக்கின்றனர்.²³ இவ்விதமாகப் பலருடைய வாழ்வுகள் ஆசீர்வதிக்கப் பட்டுள்ளன.

அன்பின்மை வீணாகின்றதை மட்டுமே காணுகிறது

அன்புகூருகின்றவர்கள் மட்டுமீறிய செலவில் நிறைவான பொருளாதார சிக்கனத்தைக் காணமுடியும், ஆனால் அன்பில்லாதவர்கள் அதைக் காண முடியாது. மாறாக அவர்கள், அன்பின் வெளிப்பாடுகளை வீணானதாகவே காண்கின்றனர். அவர்கள், மட்டுமீறிய பரிசுகளைப் புரிந்துகொள்ளும் சக்தியைப் பெற்றிருப்பதில்லை.

முதன்மை விமர்சகனின் [யூதாளின்] மனதில் இந்த உள்நோக்கம் இருந்தது என்று யோவான் நமக்குக் கருத்துத் தருகின்றார்:

அப்பொழுது அவருடைய சீஷரில் ஒருவனும், அவரைக் காட்டிக் கொடுக்கப் போகிறவனுமாகிய சீமோனுடைய குமாரனான யூதாஸ் காரியோத்து: “இந்தத் தைலத்தை முந்நாறு பணத்துக்கு விற்று, தரித்திரருக்குக் கொடாமல் போனதென்ன” என்றான். அவன் தரித்திர ரைக் குறித்துக் கவலைப்பட்டு இப்படிச் சொல்லாமல், அவன் திருடனானபடியினாலும், பணப்பையை வைத்துக்கொண்டு, அதிலே போடப்பட்டதைச் சுமக்கிறவனானபடியினாலும் இப்படிச் சொன்னான் (யோவா. 12:4-6).

யூதாஸ் ஏழைகளைக் குறித்து அக்கறையாய் இருந்ததில்லை. அந்தத் தைலத்தை விற்றுக் கிடைக்கும் பணம் பணப்பெட்டியில் போடப்பட வேண்டும், அதைத் தான் எடுத்துக்கொள்ளலாம் என்றே அவன் நினைத் தான். மரியாளின் மட்டுமீறிய செலவழித்தல் ஒரு வீணான காரியம் என்று அவன் நினைத்ததில் சிறிதளவே வியப்புள்ளது!

விமர்சித்த எல்லாருமே யூதாளின் நேர்மையற்ற நோக்கங்களைக் கொண்டிருந்தனர் என்று நாம் குற்றம்சாட்ட மாட்டோம், ஆனால் ஒருவருடைய சிந்தனையானது மற்ற மக்களை மையங்கொண்டதாக இராமல் சுயத்தை மையங்கொண்டதாக இருக்கும்போது, மட்டுமீறிய பரிசுகள் வீணானவைகளாகக் காணப்படும் என்பது இன்னமும் உண்மை யானதாகவே உள்ளது. நான் அபிலேன் கிறிஸ்தவக் கல்லூரியில் (தற்போது பல்கலைக்கழகமாக உள்ளது) கல்லூரிப்படிப்பைத் தொடங்குவதற்குச் சற்று முன்னர், எனது மனைவி ஜோவுக்கு ஒரு நிச்சயதார்த்த மோதிரத்தை வாங்கினேன். அது எவ்வகையிலும் விலை உயர்ந்ததாக இருக்கவில்லை, ஆனால் அது உலகில் நான் கொண்டிருந்த பணத்தில் பாதி அளவு விலையை எடுத்துக்கொண்டது. எனது நிதிநிலை வறுமை மற்றும் நான் யூகித்திருந்த நிதிநிலைக் கட்டுப்பாடுகள் ஆகியவற்றைக் கருத்தில் கொண்டு, இதைச்

சிலர் முன்னறிவற்றது என்று கருதியிருக்கக் கூடுமா? ஒருவேளை ... [அவ்வாறு இருந்திருக்கலாம்] ஆனால் அது நான் செலவிட்டவற்றிலேயே மிகச் சிறந்த மூலதனமாக இருந்தது.

உலக விஷயங்களில், அன்பின் வெளிப்படுத்துதல்களை அன்புகூராத வர்கள் வீணானதாகக் காண்கின்றனர்; கர்த்தருடைய ஊழியத்திலும் இது உண்மையானதாக உள்ளது. லாஸ் ஏஞ்சலஸ் நகரத்தில் இருந்த வயது முதிர்ந்த ஒரு பரிசுத்தமான பெண்மணி வாரமுழுவதும் பெரும்பாலும் படுக்கையிலேயே இருப்பார், ஆனால் தேவனை ஆராதித்தல் என்பது அவர் மிக அரிதாகவே ஞாயிறு ஆராதனை ஒன்றைத் தவறவிடுமளவுக்கு அவருக்கு அதிகம் அர்த்தம் உள்ளதாக இருந்தது. அவரது தேவபக்தியின்மீதான ஆர்வத்தை அவரது உறவினர்கள் பகிர்ந்து கொள்ளவில்லை. அவர்களில் ஒருவர் அப்பெண்மணியிடத்தில், “நீங்கள் இறக்கும்போது கூட, சபைக்குச் செல்ல வேண்டிய நேரம் வரும்போது, நீங்கள் எழுந்து சபைக்குச் செல்லுவீர்கள் என்று நினைக்கின்றேன்!” என்று கூறினார்.²⁴

ஓக்லஹாமா நகரில் இருந்த ஒரு வியாபாரி சபைக்குத் தாம் அளிக்கும் காணிக்கையில் வழக்கத்திற்கு மாறாக தாராளமானவராக இருந்தார். அவரது வரவு செலவுகளைக் கவனிக்கும் கணக்காளர் அவரிடத்தில், “நீங்கள் அரசு அனுமதிப்பதை விட அதிகமாகக் கொடுக்கின்றீர்கள். உங்கள் காணிக்கைகளை [வரிக்] கழிப்பின் வரையறைக்குக் கீழே இருக்கும்படி குறைக்க வேண்டும் என்பதே எனது அறிவுரையாக உள்ளது” என்று கூறினார். அதற்கு இந்தச் சகோதரர், “வரிக்கழிப்பு என்பதல்ல ஆனால் அன்பு என்பதே எனது கொடுத்தலுக்கான நோக்கமாக உள்ளது” என்று பதில் அளித்தார். கர்த்தர் மீது ஆழமான பற்றில்லாதவர்களுக்கு அவர்மீதான அன்பின் மட்டுமீறிய வெளிப்பாடுகள் எப்போதுமே அளவுக்கு மீறியதாகவும் மதியீனமானதாகவும் காணப்படும் - ஆம், அவை வீணானதாகவும் காணப்படும்.

அன்பு வாய்ப்புக்களைப் பற்றிப்பிடித்துக்கொள்ளுகிறது

நமது நிறைவுப் பாடமானது மிகவும் முக்கியமானதாக உள்ளது: உண்மையான அன்பு என்பது தன்னை வெளிப்படுத்துவற்கான வாய்ப்புக்களைப் பற்றிப்பிடித்துக்கொள்ளுகிறது. ஆனால் இப்படிப்பட்ட வாய்ப்பு தன்னை முன்னிறுத்திக் கொள்ளுதல் என்பது பெரும்பாலும் ஒரே ஒரு கணம் மாத்திரமே உள்ளது; ஒருமுறை தவறவிடப்பட்டு விட்டால், அதை மீண்டும் உரிமைகோர இயலாது.

இயேசுவை “அடக்கம்பண்ணுவதற்கு எத்தனமாக ... [மரியாள்] முந்திக்கொண்டு” அவரது உடலைத் தைலத்தால் அபிஷேகம் செய்ததாக இயேசு கூறினார் (மாற். 14:8). தைலம் நிறைந்த பரணியிடத்தில் செல்லுகையில் மரியாள் ஒரு இரண்டாவது நினைவைக் கொண்டிருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்? அவள் “இந்த மட்டுமீறிய செலவை நடைமுறையில் நான் மார்த்தாளுக்கு எவ்வாறு விளக்கப்படுத்துவேன்?” என்று வியப்படைந்திருந்தால் என்னவாகியிருக்கும்? அவள் பின்வரும் பகுத்தறிவு வாதத்துடன் அந்தப் பரணியை அலமாரியில் திரும்ப வைத்திருப்பாள்: “இந்த

இக்கட்டான வேளை கடந்துசென்றவுடன், மார்த்தாளும், லாசருவும் மற்றும் நானும் ஒரு குடும்பக் கூட்டத்தை ஒன்றுகூட்டி, இந்தத் தைலத்தை என்ன செய்யலாம் என்று தீர்மானிப்போம். என்னைப் போன்றே அவர்களும் உணருவார்கள் என்று நான் நினைக்கின்றேன். பின்பு இந்தப் பரிசைக்கொண்டு - விருந்து முடிந்த பின்பு - நமது நண்பருக்கு ஒரு தகுதியான அளித்தலை நாங்கள் ஏற்படுத்தக்கூடும்.” அவள் சிலுவையில் கிறிஸ்துவைக் கண்டு, தன்னுடைய வாய்ப்பை இழந்துபோனதை நினைத்தால் எப்படி இருந்திருக்கும்?

நம்மில் சிலர், நமது வெள்ளைக்கல் பரணியை அலமாரியின் பின்புறத்தில் எங்காவது பத்திரமாக - தொடப்படாமல், உடைக்கப்படாமல், கர்த்தருக்காவோ அல்லது பிறருக்காகவோ இன்றி, நமக்காகப் பத்திரப் படுத்தி வைத்திருக்கக் கூடிய சாத்தியக்கூறு உள்ளதா? அப்படியென்றால், நாம் நமது அன்பையும் நன்றியுணர்வையும் வெளிப்படுத்தக் கிடைத்த வாய்ப்புக்களை எண்ணிப் பிற்பாடு நாம் எவ்வளவாய் கண்ணீர் சிந்துவோம்? என்று நான் வியப்படைகின்றேன். நான் நியாயந்தீர்க்கிற வனாக இருக்க விரும்பவில்லை, ஆனால் நூற்றுக்கணக்கான சவ அடக்கங்களில் கலந்துகொண்டுள்ளவன் என்ற வகையில், “நான் உன்னை நேசிக்கின்றேன்” அல்லது “நான் உன்னை பாராட்டுகிறேன்” என்று கூறுவதற்குத் தவறிய சந்தர்ப்பங்களினிமித்தம் அடிக்கடி கண்ணீர் சிந்தப்படுகின்றன என்பதாக எனக்குத் தோன்றுகிறது.

பின்வருவதையும் ஆழ்ந்து சிந்தியுங்கள்: கர்த்தர் மீண்டும் வருகையில், நமது காலம், திறமைகள், சக்தி மற்றும் உடைமைகள் என்ற வெள்ளக்கல் பரணிகள் இன்னும் உடைக்கப்படாதிருந்தால் எப்படியிருக்கும்? குறைந்தபட்சமாகக் கூறுவதென்றால், அவைகள் திடீரென்று மதிப்பில் குறைவுபடும்.

முடிவுரை

நீங்கள் என்னை அறிந்திருந்தால், நான் வீணாக்குதலைப் ஆதரிப்பதில்லை என்பதை நீங்கள் அறிவீர்கள். நீங்கள் கொண்டிராத பணத்தைச் செலவழிக்கும்படி உங்களை நான் கட்டாயப்படுத்துவதில்லை. அன்பின் வெளிப்பாடுகளுக்கான மட்டுமீறிய தன்மைக்குக் காலமும் இடமும் உள்ளது என்றுதான் நான் கருத்துத் தெரிவிக்கின்றேன். வில்லியம் பார்க்களே அவர்கள், “அன்பு ஒருக்காலும் கணக்கிடுவதில்லை; அன்பு, எவ்வளவு குறைவாகத் தன்னால் நயப்பாங்குடன் கொடுக்க முடியும் என்று ஒருபோதும் நினைப்பதில்லை; இறுதிப் பெரும்பான்மையான எல்லைகள் வரை கொடுத்தல் என்பதே அதன் ஒரே விருப்பமாக உள்ளது; மற்றும், அது தான் கொடுத்திருக்க வேண்டிய யாவற்றையும் கொடுத்த பின்பும், அந்தப் பரிசு மிகவும் சிறியது என்றே அது இன்னமும் நினைக்கிறது” என்று எழுதினார்.²⁵

அன்பின் மட்டுமீறிய வெளிப்படுத்துதல்களுக்கு நீங்கள் ஒருவேளை பல உதாரணங்களை நினைத்து பார்க்க முடியும்,²⁶ ஆனால் நமக்குத் தேவனு

டயை ஈவு என்பதே மாபெரும் உதாரணமாக உள்ளது (யோவா. 3:16). கர்த்தர் நம்மீது கொண்ட அன்பினிமித்தமாக, அவர் விலையை எண்ணா திருந்தார். இப்போது அவர் நம்மைக் கண்ணோக்கி, “நீயும் போய் அந்தப்படியே செய்” என்றுரைக்கின்றார் (லூக். 10:37).

இந்த எடுத்துரைப்பை முடிக்கும் இவ்வேளையில், நாங்கள் கர்த்தரின் அழைப்பை விடுக்க விரும்புகின்றோம். மனம்வருந்திய விசுவாசி என்ற வகையில் நீங்கள் உங்கள் விசுவாசத்தை அறிக்கையிட்டு ஞானல்நானம் பெற்றுக்கொள்ளுங்கள் (மாற். 16:16; அப். 2:38). நீங்கள் தேவனுடைய பிள்ளையாயிருந்து, தவறு செய்கிறவர்களானால், நீங்கள் மறுபடியும் புதிப்பிக்கப்பட வேண்டியது அவசியமாகிறது (அப். 8:22; 1 யோவா. 1:9). கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிவதற்காக இதைச் செய்யுங்கள் - கீழ்ப்படிதல் முக்கியமானதாக உள்ளது (எபி. 5:8, 9) - ஆனால், அதைவிட அதிகமாக, அவருக்கான உங்கள் அன்பின் வெளிப்பாடாக நீங்கள் இதைச் செய்யுங்கள் (யோவா. 14:15; 1 யோவா. 5:3).

குறிப்புகள்

¹இந்தப் பிரசங்கத்தில் பெரும்பகுதி, வில்லியம் எஸ். பனெளஸ்கி அவர்களின் “Breaking Alabaster Boxes,” என்ற பிரசங்கத்தின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. *Sermons of William S. Banowsky, Great Preachers of Today series, vol. 11, ed. J. D. Thomas (Abilene, Tex.: Biblical Research Press, 1967), 20-27.* ²*Ibid.*, 20. இது இயேசு உண்டிருந்த கடைசி இராவுணவுக்கு முந்திய உணவாக இல்லாதிருக்கலாம், ஆனால் பஸ்கா பண்டிகைக்கு முன் அவர் உண்ட கடைசி உணவு என்று இது பதிவுசெய்யப்பட்டுள்ளது. ³மத்தேயு மற்றும் மாற்கு ஆகியோரின் சுவிசேஷ விவரங்கள் ஒன்றுபோலவே உள்ளன. மாற்கு சுவிசேஷத்தைப் பயன்படுத்துவது என்று தேர்ந்து கொண்டது மனவிருப்பத்தின்படியானதாக உள்ளது. ⁴நான் இந்த வரலாற்றைக் கூறுகையில் முன்னும் பின்னும் திருப்பிப் பார்க்க வசதியாக இவ்விரு குறிப்புகளையும் அடையாளமிட்டுக் கொள்ளும்படி நான் எனது உரையைக் கேட்பவர்களை உற்சாகப்படுத்துவதுண்டு. ⁵பிற்பாடு பவுல், தாம் “மூன்றாம் வானத்தில்” கண்டிருந்தவற்றைக் கூறுவதற்கு அனுமதிக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்று கூறியதால் (2 கொரி. 12:2-4), மரணத்திற்குப் பின்புள்ள வாழ்வு குறித்து லாசருவின் விவரங்கள் அநேகமாக மருள் நிறைந்தவை யாகவே இருந்திருக்கும். ⁶KJVயில் “spike-nard” என்றுள்ளது. ⁷இந்தப் பரணியானது லாசருவின் உடலை அடக்கம் செய்யப் பயன்படுத்தப் படாது இருந்தது ஏன்? என்று ஒருவர் வியப்படைகின்றார். ஒருவேளை, அந்தக் குடும்பத்தார் இரண்டு பரணிகளைக் கொண்டிருந்திருக்கலாம், அவற்றில் ஒன்றை லாசருவுக்குப் பயன்படுத்தி, இன்னொன்றை சேமித்து வைத்திருக்கலாம். ⁸மரணமடைந்தவரின் உடலை அபிவேகம் செய்வ ஒரு பரணியைப் பயன் படுத்தும்போது, மரணம் அடைந்தவரைக் கனப்படுத்தும் வகையில் செலவு எதுவும் மிச்சமாக வைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதைச் சுட்டிக் காண்பிப்பதற்குப் பரணியின் உடைந்த துண்டுகள், அடக்கம் செய்யப்படும் இடத்தில் வைக்கப்பட்டன என்று பார்க்கே கருத்துத் தெரிவித்தார் (William Barclay, *The Gospel of Mark, rev. ed., The Daily Study Bible series [Philadelphia: Westminster Press, 1975], 326.*) ⁹நாங்கள் ஒரு (உறவினரின்) வீட்டிற்குச் சென்றிருந்தபோது, அங்கிருந்த

ஒரு பையன் தனது தந்தையின் நறுமண நீருக்குள் தன்னை ஊறவைத்துக்கொண்டது பற்றிய கதையொன்று என்னிடம் உள்ளது. அவன் அறைக்குள் நடந்து வந்தபோது, அறை முழுவதும் அந்த நறுமணத்தினால் “நிறைந்தது”! உங்கள் உரையைக் கேட்பவர்களுடன் பகிர்ந்து கொள்வதற்கு நீங்கள் இதுபோன்ற அனுபவம் ஒன்றைக் கொண்டிருக்கலாம். ¹⁰KJVயில் “pence” என்றுள்ளது, ஆனால் கிரேக்க வசனம், திரோயியம் என்ற வார்த்தையைப் பயன்படுத்துகிறது.

¹¹NIVயில் “ஒரு ஆண்டிற்கும் அதிகமான கூலி” என்றுள்ளது. ¹²நீங்கள் வாழும் சமூகத்தில் சாதாரணத் தொழிலாளிக்கு ஒரு ஆண்டுக் கூலி எவ்வளவு என்பதைக் கணக்கிட நீங்கள் விரும்பலாம். அமெரிக்காவில், ஒரு வாரத் திற்கு நாற்பது மணி நேரங்களுக்கான கூலியை ஐம்பத்து இரண்டு வாரங்களுக்குப் பெருக்கிக் கொள்ள முடியும். ¹³எடுத்துக்காட்டாக, ஐயாயிரம் பேர்களுக்கு உணவளித்த பின்பு, மிகுதியான அப்பத்துண்டுகளை சேகரித்து வைக்கும்படி அவர் கூறியிருந்தார் (மத். 14:20). [யோவான் 6:12ல் அவர், “ஒன்றும் சேதமாய்ப் போகாதபடிக்கு ...” என்று கூறினார்.] ¹⁴எடுத்துக்காட்டாக, மத்தேயு 19:21; லூக்கா 14:13ஐக் காணவும். கல்வியாளர்கள் பலரின் கூற்றுப்படி, தரித்திரருக்குத் தருமம் கொடுத்தல் என்பது பஸ்கா பண்டிகையின் ஒரு அம்சமாக இருந்தது. ¹⁵உபாகமம் 15:11ஐக் காணவும். ¹⁶நாம் ஏழைகளுக்கு நன்மை செய்ய வேண்டுமென்று தேவன் விரும்புகின்றார் (நீதி. 19:17; கலா. 2:10). ¹⁷யோசேப்பும் நிக்கொதேமுவும் தாங்கள் கொண்டிருந்த நேரத்தில் தங்களால் முடிந்த மட்டும் சிறப்பாகச் செய்திருந்தனர் (யோவா. 19:38-40), ஆனால் அவர்கள் அந்த வேலையை அரைகுறையாக விட்டுவிட நேர்ந்தது என்பது உறுதி. அதைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்த பெண்கள் அந்தப் பணியை முடிக்கத் தீர்மானித்தார்கள். இது லூக்கா 23:53-24:1ன் தனிச்சிறப்பான கருத்தாகக் காணப்படுகிறது. ¹⁸இந்த வார்த்தைகளில் மாபெரும் விசுவாசமும் தைரியமும் வெளிப்படுத்தப் படுகிறன. அதே மூச்சில், இயேசு தமது அடக்கத்தைப் பற்றியும் கூவிசேஷம் உலக முழுவதிலும் செல்லுதல் பற்றியும் உரைத்தார். இவ்விதமாக அவர், தமது உயிர்த் தெழுதலில் தமது நம்பிக்கையையும், முழு உலகிற்கும் தமது சீஷர்கள் நற்செய்தியை எடுத்துச் செல்லுவார்கள் என்பதில் தமது நம்பிக்கையையும் வெளிப்படுத்தினார். ¹⁹இந்த மூன்று பாடங்களும் பன்னென்கி, 23-26ல் இருந்து தழுவியமைக்கப் பட்டுள்ளன. ²⁰பல சீஷர்கள் யூதாஸின் பக்கம் சார்ந்து பேசினார்கள், ஆனால் யூதாஸ்தான் இதை முன்னின்று வழிநடத்தினார்.

²¹இதைப்பற்றி எனது சொந்த வாழ்வில் நடைபெற்ற பல்வேறு உதாரணங்கள் என் சிந்தைக்கு வருகின்றன, உங்கள் வாழ்விலும் இவ்வாறே இருக்கலாம். ²²நான் வாழும் இடத்தில், நாங்கள் ஒரு கிறிஸ்தவக் கல்லூரி அல்லது பல்கலைக் கழகத்தைக் குறிப்பிடுவோம். ²³முந்திய இரு வாக்கியங்களும், சபை முழுவதற்கும் நடைமுறைப் பயன் பாட்டை ஏற்படுத்துவதை விவரித்தல் என்பதை நோக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றன. இதை நீங்கள் வாழும் இடத்தின் கலாச்சாரத்திற்குத் தக்கவாறு தழுவியமைத்துக் கொள்ளுங்கள். ²⁴இந்த மற்றும் இதைத் தொடர்ந்து வரும் விவரிப்புகள், பன்னென்கி, 24-25ல் இருந்து வந்துள்ளன. ²⁵William Barclay, *The Gospel of Matthew*, vol. 2, rev. ed., The Daily Study Bible Series (Philadelphia: Westminster Press, 1975), 330. ²⁶நீங்கள் அறிந்துள்ள ஒன்றிரண்டு உதாரணங்களைக் கூறுவதற்கு இவ்விடத்தில் தாமதிக்க நீங்கள் விரும்பலாம். இந்த எடுத்துரைப்பானது பிரசங்கமேடைக்குப் பதில், வகுப்பறையில் தரப்பட்டால், வகுப்பில் உள்ளவர்கள் இப்படிப்பட்ட நிகழ்ச்சிகளின் விவரங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ள விரும்பலாம்.